

РЕШЕНИЕ

№ 16713

гр. ...., 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 87 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТЕЛИНА АЛ. К.А**

при участието на секретаря **ИЛИАНА Б. ВАКРИЛОВА**
като разглежда докладваното от **ЦВЕТЕЛИНА АЛ. К.А** Гражданско дело № 20221110151419 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е конститутивен иск с правно основание чл. 357, ал. 1 вр. чл. 188, т. 1 КТ.

Ищецът А. К. Г. твърди, че работи при ответника ....., представлявано от д-р ..., по силата на Трудов договор № 12/07.02.2017 г., като заема длъжността „лекар“, с работно място: гр. ...., място на работа – Център за спешна медицинска помощ. Сочи, че със Заповед № ЗН 83 от 01.08.2022 г., издадена от ответника Център за спешна медицинска помощ, на ищеца му е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ на основание чл. 187, ал.1, т.10 КТ за неизпълнение на трудови задължения, определени при възникването на трудовото правоотношение – за това, че е настоявал да бъде избран за председател на Общото събрание на пълномощниците на ЦСМП, с оглед избягване на манипулации на същото и гаранция, че то ще бъде проведено съгласно установения ред и правилник, както и поради това, че по време на провеждането на това Общо събрание на 14.06.2022 г. ищецът се е обърнал към част от присъстващите служители с термина „помощен персонал“, визирайки всички служители, освен лекарите. Ищецът твърди, че действително се е обърнал по този начин към всички останали служители, които не притежавали лекарско образование, но не смята, че това обръщение е обидно, а напротив – същото е нормативно регламентирано. Излага, че процесната заповед, издадена от ответника, е немотивирана и в нея не е описано нарушението с неговите съществени белези от обективна страна, както и липсва описание от субективна страна за това спрямо кого е насочено твърдяното нарушение. Твърди, че наложеното наказание „забележка“ е несъразмерно на твърдяното нарушение, с оглед на което го определя като прекалено тежко и несъответстващо на тежестта на извършеното от ищеца. Не счита, че е налице виновно неизпълнение на задълженията му. Ето защо, ищецът

моли съда да отмени процесната заповед, като незаконосъобразна. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът ..., депозира отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск като неоснователен. Посочва, че преди да бъде наложено дисциплинарното наказание „забележка“, от ищеца са поискани писмени обяснения в изпълнение на императива на разпоредбата на чл. 193, ал. 1 от КТ, като такива са изисквани дори два пъти – видно от покана с изх. № 75 – 448 -1/04.07.2022 г., връчена на ищеца на 15.07.2022 г., и покана с изх. № 97 – 00 – 27 – 1/25.07.2022 г., връчена на ищеца на 25.07.2022 г., с оглед прецизиране на фактическата обстановка по случая. Твърди, че наказанието е наложено на ищеца във връзка с неколегиалното му поведение и проявеното неуважение към колегите му по време на проведеното Общо събрание на пълномощниците, на което предложението му за разпределение на средства от фонд СБКО в полза на младите лекар било отхвърлено. Обръщайки се към колегите си, които не са подкрепили предложението му, с „помощен персонал“, ответникът заявява, че д-р К. е способствал за разединение между администрацията и медицинските служители, както и между лекарите и останалите медицински специалисти. Определя поведението на ищеца като неетично, а поведените му към служителите при ответника – като пренебрежително и несъответстващо на т. 40 от длъжностната му характеристика. В отговора на исковата молба се твърди, че макар изразът „помощен персонал“ да е нормативно регламентиран, то той е използван по обиден спрямо контекста на разговора начин, за което свидетелстват и множеството подписи, положени под подадената до ответника докладна. Използвайки процесното обидно обръщение, ищецът е нарушил обективизирано в длъжностната му характеристика задължение, а именно да не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на колегите му, както и да не използва пренебрежителни или обидни думи, изрази или жестове. Счита, че заповедта е издадена в съответствие с чл. 189 КТ, достатъчно мотивирана е и наложеното наказание се явява съответно на извършеното от ищеца нарушение. С тези доводи моли съда да отхвърли предявения конститутивен иск за отмяна на наложеното наказание „забележка“ и да му присъди сторените от него разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По иска с правно основание чл.357, ал.1, вр. чл.188, т. 1 КТ:

С доклада по делото и в съответствие с правилото на чл. 154 ГПК е разпределена доказателствената тежест по правно релевантните факти, като в тежест на ответника е вменено да докаже, че са спазени формалните изисквания за ангажиране на дисциплинарната отговорност /наличие на дисциплинарна власт у субекта, наложил наказанието, спазване на предвидените срокове, изискване на обяснения, мотивиране на заповедта/, както и че ищецът виновно е извършил нарушение на трудовата дисциплина и наложеното за него наказание се явява съответно.

Страните не спорят, че са в трудово правоотношение, по силата на Трудов договор № 12/07.02.2017 г., по което ищецът заема длъжността „лекар“, с работно място: гр. ...., място на работа – Център за спешна медицинска помощ.

Със Заповед № 3Н 83 от 01.08.2022 г., издадена от ответника Център за спешна медицинска помощ, на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „забележка” за извършени нарушения на трудовата дисциплина, квалифицирани от работодателя по чл. 188, т. 1 КТ във вр. с чл. 187, ал. 1, т. 10 КТ – неизпълнение на задължения, определени при възникването на трудовото правоотношение – т. 40 от Длъжностната характеристика, при спазване на процедурата по чл. 193, ал. 1 КТ и съобразяване на критериите по чл. 189, ал. 1 КТ и сроковете по чл. 194 КТ.

В Заповедта е посочено, че по време на провеждането на Общото събрание на пълномощниците на 14.06.2022 г. по смисъла на чл. 6 и сл. от КТ във вр. със средствата от Фонд „СБКО“, ищецът А. К. Г. е имал неколегиално поведение и се е отнасял с неуважение към служителите от районната координационна централа, като с поведението си се е опитал да внесе разделение в колектив, за което била входирана при ответника докладна, подписана от 32-ма служители на ЦСМП. Малко – по-късно, на 22.07.2022 г. при ответника била входирана втора докладна, подписана от 27 негови служители, в която било изразено възмущение от поведението на ищеца, в качеството му на председател на пълномощниците, изразяващо се в изразените му съображения, че ако събранието се ръководи от представител на администрацията, същото може да бъде манипулирано. В оспорваната заповед е посочено още, че наричайки служителите на районна координационна централа „помощен персонал“, ищецът е изразил пренебрежително отношение, способствало за разединение между администрация и медицински екипи, както и между лекари и медицински специалисти. Ответникът е извършил анализ и преценка на фактическата обстановка, като е приел наличието на неетично поведение от страна на ищеца, с което последният е нарушил трудови задължения, определен трудовата дисциплина по смисъла на чл. 187, ал. 1, т. 10 КТ – неизпълнение на трудови задължения, определени при възникването на трудовото правоотношение.

С покана с изх. № 75 – 448 -1/04.07.2022 г., връчена на ищеца на 15.07.2022 г., и покана с изх. № 97 – 00 – 27 – 1/25.07.2022 г., връчена на ищеца на 25.07.2022 г., ответникът е поканил А. К. Г. да даде обяснения за извършено от него нарушение, което последният е сторил – депозиран са писмени обяснения с вх. № 75 – 448 – 2/18.07.2022 г. и с вх. № 97 – 00 – 27 - 2/27.07.2022 г.

Видно от т. 40 на приложената по делото като писмено доказателство Длъжностна характеристика за длъжността „лекар“, утвърдена от директор д-р ... на Център за спешна медицинска помощ, ищецът е длъжен в отношенията си с колегите или външни за ЦСМП – .... да проявява уважение, коректност и толерантност като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност, не използва пренебрежителни или обидни думи, изрази или жестове. Съгласно чл. 14, ал. 1, Раздел II „Взаимоотношения с колеги“ от Етичния кодекс на служителите в ЦСМП – ....., в отношенията си с колегите служителят – ищецът в настоящото производство, проявява уважение, коректност и толерантност, като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност. Ал. 2 на същата разпоредба гласи, че служителят уважава мнението на

колегите си и се съобразява с правото им на личен живот. Разпоредбата на чл. 15 от кодекса изрично забранява отправянето на обидни квалификации и дискриминационно отношение между служителите в администрацията на ответника .....

По делото са изслушани свидетелски показания на свидетелите М. и К..

Свидетелят М. заявява, че работи при ответника на длъжност „медицинска сестра на екип“, като е присъствала на процесното Общо събрание на пълномощниците, на което след проведено обсъждане и гласуване на предложението на ищеца да бъдат разпределени средства от Фонда „СБКО“ в полза на млади лекари за обучение, служителите изразили несъгласие и го отхвърлили. Доводите за несъгласието на служителите били, че колкото средства се полагали на лекари, толкова се полагали и на медицински сестри и фелдшерите, в отговор на което ищецът нарекъл последните „помощен персонал“. В резултат на това обръщение, на събранието се разраснало брожение, като служителите се почувствали обидени, тъй като Спешна помощ била част от националната сигурност на страната и длъжностите от санитаря до директора са един екип и на всеки се дължало необходимото уважение.

Свидетелката К. посочва, че изпълнява длъжността „медицинска сестра“ при ответника, като също е присъствала лично на Общото събрание на пълномощниците. Излага възприятия, че когато се наложило да бъде избран председател на събранието, ищецът е заявил несъгласие това да бъде юристът на Центъра за спешна медицинска помощ, с оглед възможността да се стигне до злоупотреба от негова страна. След като присъстващите избрали ищеца за председател, последният отправил предложение за разходване на средства от Фонд „СБКО“ в полза на млади лекари за тяхната специализация. Свидетелят посочва, че средствата от фонда се дължат на служителите при ответника като социална придобивка, а не за курсове или допълнително материално стимулиране. След като свидетелката попитала ищеца кога регионалната координационна централа ще бъде компенсирана финансово поради огромния изнесен информационен масив, особено по време на Ковид пандемията, същият ѝ отговорил, че това е „помощен персонал“. Това довело до възроптаване от страна на присъстващите служители и дало начало на брожение срещу изказването и извода, че най-важни в центъра са лекарите, Излага съображения, че работата при ответника е екипна и не трябва да има разделение на медицински сестри, лекари, фелдшери, парамедици и други.

Съдът кредитира в цялост изслушаните свидетелски показания като обосновани, последователни и логически изложени, с оглед на което им се доверява и ги оценява като гласни доказателствени средства с висока доказателствена стойност.

За основателността на иска с правно основание [чл. 357](#) вр. [чл. 188, т. 1](#) от КТ, съдът следва да констатира незаконосъобразност на издадената заповед на формално или материалноправно основание или несъразмерност на наложеното дисциплинарно наказание с извършеното нарушение на трудовата дисциплина.

Процесната заповед е издадена от работодателя Центъра за спешна медицинска

помощ – гр. ...., в кръга на неговата работодателска компетентност, в надлежна писмена форма, с очертаване обективните признаци на нарушението, посочен е нарушителят, наказанието и законовия текст, въз основа на който е постановено. Доводите на ищеца, въведени в исковата молба, за незаконосъобразност на заповедта са неоснователни. В даденото разрешение съгласно Решение № 164 от 22.06.2015 г. по гр. д. № 6474/2015 г. на ВКС, III г. о., задължението по [чл. 195, ал. 1 КТ](#) за мотивиране на заповедта за уволнение е въведено с оглед изискването на [чл. 189, ал. 2 от КТ](#) за еднократност на наказанието, с цел съобразяване на сроковете по [чл. 194 от КТ](#) и възможността на наказания работник да упражни правото си на защита в хода на съдебното производство. Когато изложените мотиви са достатъчни за удовлетворяване на тези изисквания, заповедта е в съответствие с [чл. 195, ал. 1 КТ](#). Целите на разпоредбата на [чл. 195, ал. 1 КТ](#) са постигнати, когато нарушението на трудовата дисциплина е посочено в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по разбираем за работника или служителя начин. Времето и мястото на извършване на деянията са точно определени – 14.06.2022 г., гр. ...., място на работа – Центъра за спешна медицинска помощ. По изложените съображения съдът намира, че не е налице нарушение в процедурата по налагане на дисциплинарната санкция, поради което от своя страна налага разглеждането на спора по същество относно наличието на вмененото му дисциплинарно нарушение и съразмерността на наложеното наказание при съобразяване с критериите на [чл. 189 от КТ](#).

Наложено на ищеца дисциплинарно наказание "забележка" е основано на твърдения за извършено дисциплинарно нарушение, изразяващо се в проявено неколегиално поведение и неуважение от негова страна към служителите от районната координационна централа, внасяйки разделение в колектив, обръщайки се към тях с „помощен персонал“, което обръщение тези служители намират за обидно спрямо контекста на разговора.

На първо място, следва да се изясни въпросът дали сочените обстоятелства съставляват дисциплинарно нарушение. За да е налице нарушение на трудовата дисциплина, е необходимо да се установи, че служителят не е изпълнил задължение, произтичащо пряко от характера на трудовото му правоотношение или свързано непосредствено с трудовата му функция. В настоящия случай сред задълженията на ищеца съобразно длъжностната му характеристика е в отношенията си с колегите да отдава дължимото уважение, коректност и толерантност като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност, не използва пренебрежителни или обидни думи, изрази или жестове. От анализа на събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че обръщайки се към служителите от районна координационна централа с „помощен персонал“, ищецът е целял използвайки нормативно регламентиран термин да изрази мнението си, че тези служители са на по-ниско от неговото йерархично ниво, доколкото не изпълняват длъжността „лекар“, а само са в помощ на последния. Това поведение обаче не следва да бъде толерирано. Професионално некоректно и неоправдано е лице, упражняващо лекарска професия, да се възползва от положението си и да омаловажава работата и професията на останалите служители при ответника Центъра за спешна медицинска помощ,

доколкото при една мислима хипотеза, в която тези служители не са на разположение, то упражняваната от това лице дейност ще бъде значително затруднена и със сигурност не толкова своевременна и ефективна, именно към което следва да се стреми всеки лекар. Безспорно, следва да бъде оценено и уважено желанието на ищеца да създаде условия за младите лекари да надграждат и да повишават квалификацията си, като им се заплащат разходите за едномесечното обучение по специалността анестезиология и реанимация, но това не може да бъде повод за омаловажаване на изпълняваните от останалите служители трудови задължения.

Съобразно трайната съдебна практика преценката на тежестта на нарушенията следва да се основава на всички обстоятелства, имащи отношение към извършеното дисциплинарно нарушение, в това число характера на извършваната дейност и значимостта на неизпълнените задължения по трудовото правоотношение с оглед настъпилите или възможни неблагоприятни последици за работодателя, обстоятелствата, при които е осъществено неизпълнението, както и субективното отношение на работника/служителя към конкретното неизпълнение (така Решение № 372 от 01.07.2010 г. по гр. д. № 1040/2009 г., IV г. о. на ВКС, Решение № 516 от 28.06.2010 г. по гр. д. № 94/2009 г. III г. о. на ВКС, Решение № 227 от 29.06.2012 г. по гр. д. № 1417/2011 г., III г. о. на ВКС и др.).

Преценката за съответствието на настоящото нарушение и наложеното наказание не следва да се разглежда изолирано. Ето защо, съдът като съобрази събраните по делото данни за извършени нарушения от страна на ищеца на регламентираната трудова дисциплина, съдът намира, че е налице неправомерно поведение, което следва да бъде санкционирано. Характерът на дейността изисква регулярно и добросъвестно изпълнение на задълженията, като нарушението и неизпълнението на трудовите задължения, произтичащи от длъжностната характеристика, се отразяват негативно върху работния процес на ответника. В своята цялост поведението на ищеца съставлява нарушение на трудовата дисциплина с тежест, обосноваваща налагане на наказание - "забележка". Работодателят е съобразил всички релевантни данни, включително тежестта и продължителността на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и субективното отношение на работника към тях.

По изложените съображения наложеното наказание се явява съответно на извършените от ищеца дисциплинарни нарушения. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание "забележка" е законосъобразно постановена, поради което искането на А. К. Г. за отмяната ѝ следва да се отхвърли.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на разноски в размер на 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Ищецът няма право на разноски за настоящото производство.

По аргумент от разпоредбата на чл. 78, ал. 6 от ГПК разноските за държавна такса следва да останат за сметка на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **А. К. Г.**, ЕГН *****, срещу ....., представлявано от д-р Г. ..., конститутивен иск с правно основание чл. 357, вр. с чл. 188, т. 1 от КТ за отмяна на наложеното със **Заповед № ЗН 83/01.08.2022 г. на ....., дисциплинарно наказание „забележка“**, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК **А. К. Г.**, ЕГН *****, да заплати на ....., представлявано от д-р Г. ..., **сумата в размер на 100 лева** – разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____